

زبان برنامه نویسی فلش Action script نام دارد و مثل هر زبان برنامه نویسی دیگری امکان نوشتن دستورالعمل‌هایی را جهت انجام کار فراهم می‌سازد. در این فصل به معرفی اصول اولیه و مهم برنامه نویسی در فلش می‌پردازیم. پس از پایان این فصل انتظار می‌رود که فراگیر بتواند:

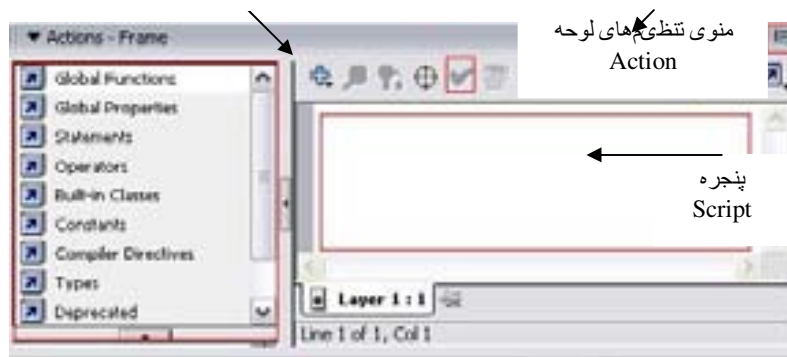
- نحوه کار با لوحه Actions را شرح دهد.
- دستورات مختلف برنامه نویسی در فلش را بیان کند.
- به یک قاب، دکمه و یا فیلم ویدئویی، یک فعل^۱ اضافه کند.

۸-۱- آشنایی با لوحه Actions

همان طور که اشاره شد Action script یک زبان برنامه نویسی است که توسط آن می‌توان جلوه‌های جذاب ایجاد کرده و به برقراری ارتباط با کاربران در کلیپ ویدئویی‌های فلش پرداخت. همچنین می‌توان با استفاده از scriptهای مناسب روی کلیپ ویدئویی کنترل بیشتری داشت. به عنوان مثال روی کلیپ ویدئویی‌هایی که تاکنون ساخته‌اید هیچ کنترلی از نظر متوقف شدن و یا شروع دوباره آن‌ها ندارید ولی با کمک scriptها می‌توانید به راحتی کنترل بیشتری روی کلیپ ویدئویی‌های فلش اعمال کنید.

کلید اطمینان از درستی نگارش دستورات

جعبه ابزار (شامل لیست کاملی از دستورات فلش) →

شکل (۸-۱) نمایی از لوحه Actions

در صورتی که لوحه Actions دیده نمی‌شود برای به نمایش درآوردن آن فرمان Window-Action را صادر کنید.

لوحه Actions در نرم‌افزار فلش از ۲ حالت مختلف تشکیل شده است. حالت معمولی و حالت حرفه‌ای. در حالت معمولی می‌توانید از دستورات آماده‌ای که در جعبه ابزار واقع در سمت چپ لوحه Actions وجود دارد استفاده کنید. در این حالت فقط باید ابزار مورد نظر را از جعبه ابزار انتخاب کنیم سپس روی آن کلیک راست کرده و گزینه Add to script را انتخاب کرد تا دستور به پنجره Script منتقل شود (و یا می‌توانیم به کمک ماوس آن را به ناحیه Script بکشیم). ولی در حالت حرفه‌ای فلش کمک زیادی نمی‌کند و شما باید دستورات را خود در پنجره Script تایپ کنید. زمانی که در حالت حرفه‌ای قرار دارید. فلش به طور خودکار درستی Syntax دستوراتی را که در پنجره Script تایپ می‌کنید را ارزیابی نمی‌کند و همین امر باعث می‌شود که در هنگام اجرا (در صورتی که Syntax دستور اشتباه باشد) با خطا رو به رو شوید. در این حالت می‌توانید برای اطمینان از درستی نگارش دستورات خود دکمه Check Syntax که در بالای لوح به شکل تیک قرار دارد را فشار دهید. حالت حرفه‌ای در واقع برای اشخاص حرفه‌ای و متخصص طراحی شده است و افراد مبتدی بهتر است از حالت معمولی این لوح استفاده کنند. برای

^۱ Action

تغییر دادن حالت Script نویسی از حالت معمولی به حرف‌های و بالعکس روی منوی تنظیم‌های لوحه که در شکل (۸-۱) مشخص شده کلیک کرده و حالت مورد نظر خود را انتخاب کنید.

۸-۲- نحوه قرارگیری Action Script در یک فیلم فلش

معمولاً در جاهای مختلفی از فایل فلش می‌توان یک Action Script اضافه کرد. به عنوان مثال شما می‌توانید برای یک قاب برنامه نویسی کنید و این برنامه زمانی اجرا خواهد شد که هد اجرا وارد قاب شود و زمانی که می‌خواهید برای یک رویداد مانند کلیک ماوس برنامه نویسی کنید، به گونه‌ای که وقتی کاربر نماد دکمه‌های را کلیک کرد، آن برنامه اجرا گردد، باید برنامه مربوطه را در یک دکمه قرار دهید. بنابراین با توجه به عملی که قرار است صورت بگیرد محل قرارگیری یک Action Script متفاوت می‌باشد.

۸-۲-۱- قرار دادن Action Script در یک قاب

برای اضافه کردن Actions Script به یک قاب ابتدا باید در ستون مورد نظر از خط زمان یک قاب کلیدی درج کنید (برای این کار می‌توان از کلید F6 استفاده کرد) سپس از منوی Window → Actions را انتخاب کنید تا لوحه Actions - Frame باز شود. اکنون باید Action مورد نظر خود را از جعبه ابزار واقع در سمت چپ لوح Actions - Frame انتخاب کنید.

۸-۲-۲- قرار دادن Action Script در یک دکمه

قرار دادن Action Script در یک دکمه باعث می‌شود تا فایل حالت محاوره‌های به خود بگیرد (یعنی بتواند با کاربر ارتباط برقرار کند). برای این منظور ابتدا باید دکمه مورد نظر خود را طراحی کرده و به کمک ماوس آن را به درون صفحه منتقل کنیم. سپس باید توسط ابزار انتخاب، دکمه را انتخاب کرده و فرمان Window → Actions را صادر کنیم تا لوحه Actions - Button باز شود. هنگامی که می‌خواهیم Action را به یک دکمه نسبت دهیم، از یک رویداد استفاده کنیم. در فلش تمامی رویدادها با کلمه on شروع می‌شوند و بعد در بین دو پراتز نوع رویداد نوشته می‌شود. در زیر به معرفی تعدادی از رویدادهای پرکار برد می‌پردازیم:

- رویداد on (release): زمانی که با اشاره گر ماوس روی دکمه کلیک شده سپس رها شود، دستورات اجرا می‌گردند.
- رویداد on (press): در صورت فشردن دکمه دستورات اجرا می‌شود.
- رویداد on (roll over): دستورات زمانی اجرا می‌شود که اشاره گر ماوس روی دکمه برود.
- رویداد on (rollout): دستورات زمانی اجرا می‌شود که اشاره گر ماوس از روی دکمه بیرون رود.

زمانی که وارد لوحه Action Script می‌شویم در جعبه ابزار روی گزینه Global functions کلیک می‌کنیم سپس گزینه Movie Clip Control را انتخاب کرده و از بین گزینه‌های موجود، روی گزینه on کلیک دو تایی می‌کنیم تا بلوک on به پنجره script منتقل شود (بلوک به هر مجموعه دستوری گفته می‌شود که بین دو آکولاد باز و بسته نوشته می‌شوند) شکل (۸-۲)

کلیک بر روی
گزینه Global
Function →

کلیک پی در پی
روی گزینه On →

شکل (۸-۲) ۲۸ نمای از کدنویسی در پنل Action Script

اکنون از لیست کشویی باز شده، رویداد مورد نظر خود را انتخاب می‌کنیم سپس در بین دو علامت آکولاد دستورات دلخواه خود را قرار می‌دهیم.

۳-۸- اضافه کردن توضیحات

اضافه کردن توضیحات در دو زمان بسیار مهم می‌باشد. زمانی که روی یک پروژه چندین نفر در حال کار کردن باشند و یا آن قدر کار شما پیچیدگی داشته باشد که بخواهید در هر لحظه توضیحاتی به آن اضافه کنید. البته اضافه کردن توضیحات از کارهای اصلی برنامه‌نویس می‌باشد. چرا که پس از گذشت مدت زمانی از ساخت پروژه، این توضیحات هستند که در یادآوری ساختارهای برنامه به برنامه‌نویس کمک می‌کنند. ساختار توضیحات (در زبان Action Script) عبارت است از:

```
/*Comment*/ •  
//Comment •
```

برای تبدیل یک خط به توضیح کافی است به ابتدای آن // اضافه کنید و برای توضیحات چند خطی کافی است ابتدای آن را با /* شروع و در انتهای آن /* قرار دهید.

شما می‌توانید به Action script های مربوط به هر دکمه، قاب، و یا فیلم توضیحاتی را درج کنید.

اضافه کردن توضیحات علاوه بر این که باعث خواناتر شدن دستورات نوشته شده در لوحه Action نکته می‌شوند، حجم فایل را نیز افزایش می‌دهند. به همین دلیل سرعت اجرای فایل کاهش می‌یابد.

به عنوان مثال می‌خواهیم توضیحاتی را درباره دستورات موجود در یک قاب به آن اضافه کنیم، برای این کار ابتدا روی قاب مورد نظر کلیک می‌کنیم سپس لوحه Action مربوط به آن را باز می‌کنیم. برای اضافه کردن توضیحات، ابتدا علامت اسلش را تایپ می‌کنیم سپس عبارت‌های خود را وارد می‌کنیم. هر چیزی که بعد از علامت // قرار بگیرد، به رنگ طوسی کم‌رنگ نوشته می‌شود و جز دستورات به حساب نمی‌آید.

on (release)

```
{  
// This is a test  
}
```

همچنین می‌توانید توضیحاتی را به خط زمان اضافه کنیم، برای افزودن توضیحات به یک قاب در خط زمان بهتر است لایه جدیدی ایجاد کنیم و نام آن را Description بگذاریم. سپس روی قاب مورد نظر کلیک کرده و در لوحه خصوصیات در کادر Frame، توضیحات خود را وارد می‌کنیم. این کار باعث می‌شود تا کادر مربوط به Label type فعال شود. اکنون می‌توانیم از لیست کشویی Label type گزینه Comment را انتخاب کنیم. بعد از انجام این عمل مشاهده خواهید کرد که در پشت توضیحات شما در کادر frame علامت // ظاهر شده است و همچنین قاب مورد نظرتان در خط زمان دارای همین علامت به رنگ سبز می‌باشد.

در صورتی که بخواهیم برای یک قاب برجسب در نظر بگیریم، بعد از آن که عنوان برجسب را در کادر Frame وارد کردیم باید از لیست کشویی Label type گزینه Name را انتخاب کنیم. با انجام این کار یک پرچم قرمز رنگ، روی قاب مورد نظر در خط زمان ظاهر می‌شود (شکل ۳۲۹-۸). در قسمت‌های بعدی به کاربرد برجسب‌گذاری روی قاب‌ها می‌خواهید برد.

شکل ۲۹ نمایش از قاب برجسب‌گذاری شده

۴-۸-کد نویسی با Action Script

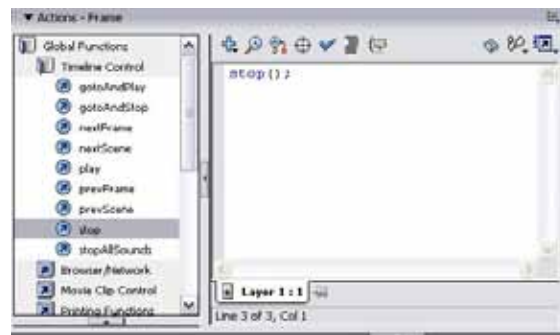
نرم افزار فلش برنامه های زیادی دارد که می توانیم از آنها استفاده کنیم. در این قسمت به بررسی کدهای پای های که احتمال استفاده بیشتری را دارند می پردازیم:

۱-۴-۸-متوقف کردن یک فیلم

زمانی که یک فیلم اجرا می شود تا زمانی که متوقف نشود، اجرای آن ادامه پیدا خواهد کرد. جهت متوقف کردن فیلم می توانید از تابع `stop` استفاده کنید.

`stop();`

تابع `stop` هیچ آرگومان ورودی ندارد. با استفاده از دستور `stop` می توان حرکت را در خط زمان متوقف کرد و یا به سادگی اجرای یک فیلم ویدئویی را متوقف ساخت. برای استفاده از تابع فوق ابتدا باید قاب، دکمه و یا فیلم ویدئویی مورد نظر خود را کلیک کنید سپس از فرمان `Window→Actions` را صادر کنید تا لوحه `Actions` باز شود. شکل (۴-۸).

شکل (۴-۸) نمایی از یک مثال که از تابع `stop` استفاده می کند

زمانی که فیلم خود را اجرا کنید مشاهده خواهید کرد در جایی که از دستور `stop` استفاده کرده اید فیلم متوقف خواهد شد.

اگر می خواهید یک فیلم ویدئویی را متوقف کنید باید بعد از آن که فیلم ویدئویی را روی محیط کاری منتقل کردید یک نام نمونه برای آن در نظر بگیرید. برای این منظور لوحه مربوط به فیلم ویدئویی در قسمت `InstanceName` یک نام برای آن وارد کنید (شکل ۵-۸)

نام نمونه فیلم ویدئویی →

شکل (۵-۸) نمایی از لوحه `Properties` یک کلیپ ویدئویی

مثال ۱: می خواهیم زمانی که کاربر بر روی دکمه `stop` کلیک کرد، حرکت دورانی سیب متوقف شود. شکل (۶-۸).

شکل (۶-۸)

۱. یک فیلم ویدئویی ایجاد می کنیم و در آن تصویر سیب را رسم کرده و با روش `Motion Tween` یک حرکت دورانی برای آن ایجاد می کنیم.

۲. یک نماد دکمه همانند شکل (۶-۸) ایجاد می‌کنیم.
۳. نماد فیلم ویدئویی و نماد دکمه را از لوحه کتابخانه به محیط کاری منتقل می‌کنیم.
۴. روی نماد فیلم ویدئویی کلیک کرده و در لوحه **Properties**، نام نمونه آن را **My_Mc** می‌گذاریم.
۵. بر روی دکمه کلیک کرده و لوحه **Action** مربوط به آن را باز می‌کنیم. سپس خطوط زیر را در آن قرار می‌دهیم.

```
on (release)
{
tellTarget ("my_MC")
{
stop () ;
}
}
```

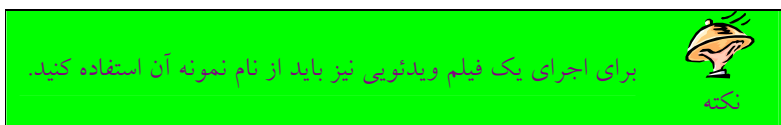
دستور `tellTarget ("my_MC")` به منظور تعیین فیلم ویدئویی که قرار است روی آن تابعی (در این مثال تابع **Stop**) اعمال شود، به کار می‌رود. دستور `stop` باعث می‌شود، فیلم ویدئویی `my_MC` که شامل سبب با حرکت دورانی می‌باشد، بعد از فشردن دکمه متوقف شود.

۲-۴-۸- پخش کردن یک فیلم

زمانی که شما اجرای یک فیلم را متوقف می‌کنید، فیلم متوقف می‌ماند تا زمانی که دوباره فرمان اجرای آن صادر شود. برای اجرای فیلم از قاب جاری از تابع `play` استفاده می‌کنیم.

```
play () ;
```

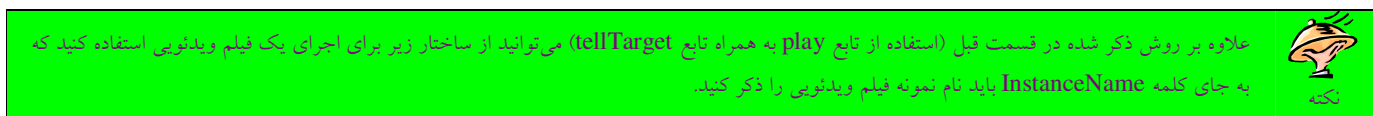
تابع `play` هیچ آرگومانی ندارد. با استفاده از تابع `play` می‌توان پخش فیلم را ادامه داد و یا یک فیلم را از ابتدا به اجرا درآورد. برای استفاده از تابع فوق مانند تابع `stop` عمل می‌کنیم. یعنی ابتدا قاب یا دکمه مورد نظر خود را انتخاب می‌کنیم سپس لوحه **Actions** مربوط به آن‌ها را باز می‌کنیم. تابع `play` را در پنجره `script` وارد می‌کنیم. به عنوان مثال اگر تابع `play` را در رویداد `on (release)` یک دکمه قرار داده باشید، زمانی که فیلم را با استفاده از کلیدهای `Ctrl+enter` در **Flash player** اجرا می‌کنید، مشاهده خواهید کرد که در هنگام کلیک بر روی دکمه، اجرای فیلم شروع می‌شود.

مثال ۲: به مثال قبل دکمه جدیدی اضافه می‌کنیم به طوری که با کلیک کاربر بر روی آن حرکت دورانی سبب، که با کلیک دکمه `Stop` متوقف شده بود، دوباره آغاز شود.

۱. نماد دکمه ای جدیدی ایجاد کرده سپس آن را به محیط کاری منتقل می‌کنیم.
۲. بر روی دکمه کلیک کرده و لوحه **Action** مربوط به آن را باز می‌کنیم، سپس خطوط زیر را در آن قرار می‌دهیم.

```
(on (release
{
tellTarget ("My_MC")
{
play () ;
}
}
```



```
InstanceName.play () ;
```

به مثال زیر توجه کنید.

```
My_MC.play () ;
```

۳-۴-۸ پرش به یک قاب

با استفاده از توابع goto می‌توان حلقه‌های مختلفی را ایجاد کرد و یا هد اجرا را به یک نقطه خاص از فیلم انتقال داد. تابع goto دو شکل دارد که عبارتند از:

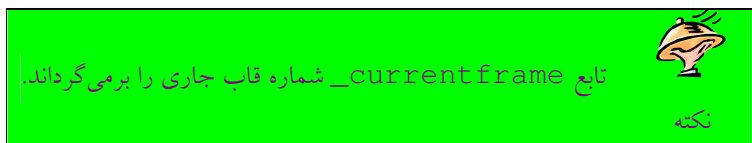
```
gotoAndStop (frame) ;
```

```
gotoAndPlay (frame) ;
```

آرگومان frame بیانگر شماره قابی است که می‌خواهید اجرا را به آن منتقل کنید. بهتر است به جای استفاده از شماره قاب از برچسب قاب استفاده کنید؛ (چگونگی ایجاد برچسب قاب از پنجره Frame در قسمت ۳-۸ توضیح داده شد.) زیرا شماره قاب‌ها با درج، حذف و یا تغییرات دیگر ممکن است عوض شوند ولی برچسب آن‌ها هرگز تغییر نخواهد کرد مگر آن که شما به طور صریح اقدام به تغییر نام قاب نمایید. به عبارت زیر توجه کنید:

```
gotoAndstop (_currentframe) ;
```

این مثال اجرای فیلم را در قاب جاری متوقف می‌کند.

همچنین با قراردادن توابع Goto در یک دکمه می‌توانید به یک قسمت خاص بپردازید. برای این منظور کافی است در رویداد (on (release در دکمه مورد نظر از یکی از توابع goto استفاده کنید.

۴-۴-۸ باز کردن یک صفحه وب

شما می‌توانید با استفاده از تابع getUrl یک صفحه جدید در پنجره مرورگر باز کنید و متغیرهای موجود در فیلم را به یک برنامه انتقال دهید. تابع getUrl زمانی مفید است که بخواهیم کاربر را از فیلم به یک صفحه وب دیگر انتقال دهیم. ساختار تابع getUrl به شرح زیر است:

```
getUrl ("url"[, window[, variables]]) ;
```

در پارامتر url آدرس صفحه وب مقصد را قرار می‌دهیم. در قسمت Window محل باز شدن صفحه را معین می‌کنیم که می‌تواند یکی از چهار مقدار زیر را داشته باشد.

- **_self**: صفحه در پنجره جاری باز می‌شود.
- **_blank**: یک صفحه جدید باز می‌شود.
- **_parent**: در فریم جاری باز می‌شود.
- **_top**: در بالاترین سطح فریم پنجره جاری باز می‌شود.

به کمک تابع getUrl می‌توانیم متغیرها را نیز به آدرس مورد نظر انتقال دهیم. آرگومان variables اختیاری می‌باشد. برای اطلاعات بیشتر در مورد ارسال متغیرها به مراجع پیشرفته‌تر رجوع کنید.

مثال ۳: می‌خواهیم زمانی که کاربر بر روی دکمه کلیک کرد صفحه خانگی Yahoo در پنجره جاری باز شود.

۱. یک نماد دکمه جدید ایجاد می‌کنیم و بعد از قرار دادن آن در محیط کاری در لوحه Action آن خطوط زیر را وارد می‌کنیم.

```

on (release)
{
  getURL ("http://www.yahoo.com", "_self");
}

```

تابع `getURL` در لوحه `Actions` از طریق `Browse network`→`Global function` قابل دسترسی می‌باشد.

۵-۴-۸- ایجاد یک شیئی قابل کشیدن^۱

با استفاده از تابع `startDrag` می‌توانید اشیایی بسازید که توسط کاربران قابل کشیدن باشند. یک فیلم ویدئویی و یا یک دکمه می‌تواند قابل کشیدن باشند. ساختار تابع `startDrag` به شرح زیر است:

`startDrag (target[, lock, left, top, right, bottom])`

در آرگومان `target` آدرس فیلم ویدئویی یا دکمه‌های که قرار است قابل کشیدن باشد را معین می‌کنیم (همچنین می‌توانید به جای نشانی از کلمه `this` استفاده کنید؛ قابل ذکر است که همواره `this` به شی‌ای اشاره می‌کند که در حال نوشتن رویداد برای آن هستیم).

در آرگومان `lock` یک مقدار منطقی^۲ قرار می‌گیرد. اگر مقدار `lock` برابر `true` باشد، با کلیک کردن کاربر روی شی، مبدأ شی دقیقاً در زیر ماوس قرار خواهد گرفت و اگر این مقدار `false` باشد، از هر نقطه‌ای که کاربر کلیک کند، کشیدن شی از همان نقطه شروع می‌شود.

با استفاده از آرگومان‌های `bottom`, `top`, `right`, `left` می‌توانیم مستطیلی فرضی درست کنیم که کاربر فقط در داخل آن بتواند عمل کشیدن را انجام دهد. برای معین کردن محدوده باید از مقادیر عددی استفاده کنیم. اندازه‌ها نسبت به ابعاد فیلم ویدئویی می‌باشند در نتیجه گوشه سمت چپ دارای مقدار صفر است و هر چه به پایین برویم مقدار آن افزایش می‌یابد.

نکته شایان توجه آن است که در یک لحظه فقط یک شی می‌تواند کشیده شود. یک شی تا زمانی قابل کشیدن می‌ماند که از تابع `stopDrag` استفاده نشده باشد و یا عمل کشیدن یک شی دیگر توسط تابع `startDrag` آغاز نشده باشد.

دستور `stopDrag` برای متوقف کردن عمل کشیدن می‌باشد.

`stopDrag ()` ;

مشاهده می‌کنید که این دستور هیچ آرگومانی ندارد.

مثال ۴: می‌خواهیم کاربر در هنگام کلیک روی یک دکمه و تا زمان رها کردن آن بتواند دکمه را بکشد و زمانی که دکمه ماوس را رها کرد عمل کشیدن متوقف گردد.

۱. ابتدا دکمه موردنظر را در محیط کاری قرار می‌دهیم.

۲. در لوحه `Actions` آن دستورات زیر را وارد می‌کنیم:

```

on (press)
{
  StartDrag (this, false, 500,500) ;
}
on (release)
{
  stopDrag () ;
}

```

توابع `startDrag` و `stopDrag` در لوحه `Actions` از طریق `Movie clip Control`→`Global Function` قابل دسترسی می‌باشند.

۶-۴-۸- Load و unload کردن یک فیلم

تابع `loadMovie` این امکان را فراهم می‌سازد تا یک فیلم جدید را بار گذاری کرده و آن را جایگزین فیلم جاری نماییم.

`loadMovie ("url", target[, variables])` ;

با آرگومان `url` نشانی فایل `SWF` که قرار است اجرا شود را معین می‌کنیم. که این نشانی می‌تواند به صورت نسبی یا مطلق باشد.

¹ Drag
² true or false

معمولاً دو نوع نشانی‌دهی وجود دارد، که عبارتند از: نسبی و مطلق. نشانی مطلق، نشانی کامل می‌باشد و همیشه یکسان است مگر این که محل فایل تغییر کند مانند `\main\test`؛ اما نشانی نسبی نشانی است که نسبت به محل جاری (پوشه جاری) محل فایل را مشخص می‌کند بنابراین اگر پوشه جاری تغییر کند دیگر معتبر نخواهد بود مانند `main\test` همان نشانی مثال قبلی است به شرطی که پوشه جاری \ :C باشد.

در آرگومان `target` عدد صفر را وارد می‌کنیم. عدد صفر بیان‌گر آن است که فیلم اصلی و فیل می‌که قرار است توسط این تابع بار گذاری شود هر دو در سطح ریشه قرار دارند. اگر در آرگومان `target` نام یک شی را وارد کنیم، فیلم موجود در `url`، در داخل آن شی بار گذاری خواهد شد. آرگومان `variable` دقیقاً مانند آرگومان `variable` در تابع `getUrl` عمل می‌کند.

مثال ۵: می‌خواهیم زمانی که کاربر روی نماد دکمه کلیک کرد فیلم `Sample.swf` به نمایش درآید. برای این منظور دکمه را انتخاب می‌کنیم و در لوحه `Actions` آن خطوط زیر را وارد می‌کنیم.

```
on (release)
{
loadMovie ("sample.Swf", 0) ;
}
```

همچنین دقت کنید که هر دو فایل (فایل اصلی و فایلی که قرار است بار گذاری شود) در یک پوشه ذخیره شده باشند زیرا همان طور که می‌بینید مسیر `url` به کار رفته در فراخوانی تابع `LoadMovie` نسبی است.

با تابع `unloadMovie` می‌توان فیل می‌را که توسط `loadMovie` بار گذاری شده است را آزاد کرد.

```
unloadMovie (target) ;
```

این تابع، فیل می‌را که در آرگومان `target` بار گذاری شده را از حافظه خارج می‌کند. خط زیر باعث می‌شود فیل می‌که در سطح صفر بار گذاری شده از حافظه پاک شود.

```
unloadMovie (0) ;
```

۵-۸- کار با شی

۱-۵-۸- تغییر رنگ شی‌ها

می‌توان با شی `Color` تغییراتی روی صفحه اعمال کرد. با تابع `Color` می‌توان رنگ فیلم‌های ویدئویی در حال اجرا را تغییر داد. تغییر رنگ یک فیلم ویدئویی در دو فرآیند صورت می‌گیرد. ابتدا شما باید یک متغیر از نوع `Color` ایجاد کنید، سپس با تابع `setRGB` که تابعی از شی `Color` می‌باشد رنگ مورد نظر خود را تعیین کنید. به صورت زیر می‌توان یک شی از نوع `Color` ایجاد کرد.

```
objectName = new Color (target) ;
```

شناسه `objectname` نام متغیری است که از نوع `color` تعریف می‌شود و آرگومان `target` نام فیلم ویدئویی مورد نظر را مشخص می‌کند. شکل کلی تابع `setRGB` به شرح زیر است.

```
objectName.setRGB (0xrrggbb) ;
```

شناسه `objectName` نام متغیری از نوع `Color` می‌باشد که در مرحله قبل تعریف کرده‌ایم.

در قسمت `rrggbb` رنگ مورد نظر خود را به صورت هگزا دسیمال (مبنای ۱۶) معین می‌کنیم، می‌توانید برنامه رنگ دلخواه خود را از متن موجود در جعبه رنگ فلش کپی کنید.

مثال ۶: می‌خواهیم زمانی که کاربر بر روی دکمه کلیک می‌کند، دایره تغییر رنگ بدهد. (شکل ۷-۸).

شکل (۷-۸) نمایی از دایره و دکمه که با کلیک روی دکمه رنگ دایره عوض می‌شود

۱. ابتدا یک نماد فیلم ویدئویی ایجاد می‌کنیم و نام آن را Circle می‌گذاریم و بعد داخل فیلم ویدئویی شکل یک دایره را رسم می‌کنیم و از آن خارج می‌شویم.
۲. اکنون فیلم ویدئویی را روی محیط کاری می‌کشیم و در لوحه Properties نام نمونه آن را circle_MC می‌گذاریم.
۳. یک دکمه ایجاد می‌کنیم.
۴. لایه جدیدی ایجاد می‌کنیم و در قاب اول آن دکمه را قرار می‌دهیم.
۵. اکنون دکمه را انتخاب کرده و در لوحه Action آن خطوط زیر را وارد می‌کنیم:

```
on (release)
{
my_Color = new Color (circle_MC) ;
my_Color.SetRGB (0xFF9900) ;
}
```

۶. اکنون فیلم را تست می‌کنیم. مشاهده خواهید کرد که با کلیک روی دکمه رنگ دایره نارنجی می‌شود.

۲-۵-۸- پنهان و آشکار کردن اشاره‌گر ماوس

اشاره‌گر ماوس معمولاً یک جهت نماد کوچک است. شما می‌توانید توسط آن ابزارهای مختلفی را بردارید (به این صورت که با کلیک روی هر ابزار شکل اشاره‌گر به نماد آن ابزار تغییر می‌کند). برداشتن یک ابزار به این معنی است با استفاده از اشاره‌گر ماوس می‌توانید توسط ابزار عملیات مورد نظر خود را روی اشیای فلش انجام دهید. با تابع Mouse می‌توانید معین کنید که اشاره‌گر ماوس به نمایش درآید یا خیر. با مخفی کردن آن شما می‌توانید اشاره‌گر را خودتان بسازید.

از تابع Mouse.hide برای مخفی کردن اشاره‌گر استفاده می‌شود.

Mouse.hide () ;

مشاهده می‌کنید که این تابع هیچ آرگومانی ندارد.

از تابع Mouse.show جهت نمایش دادن اشاره‌گر ماوس استفاده می‌شود. این تابع نیز هیچ آرگومانی ندارد.

Mouse.show () ;

با خصوصیات Xmouse و Ymouse می‌توان موقعیت جاری اشاره‌گر را پیدا کرد. به یاد داشته باشید که این خصوصیات فقط خواندنی هستند، یعنی نمی‌توانید مقادیر آن‌ها را تغییر دهید.

مثال ۷: می‌خواهیم زمانی که کاربر اشاره‌گر ماوس را حرکت می‌دهد، موقعیت جاری آن نشان داده شود.

شکل (۸-۸) نمایی دو کادر متن X و Y

۱. ابتدا یک فیلم ویدئویی ایجاد می‌کنیم و در داخل آن دو جعبه متن پویا قرار می‌دهیم. برای انجام این عمل روی ابزار متن کلیک می‌کنیم و در لوحه **Properties** مربوط به ابزار متن ابتدا از لیست کشویی گزینه **Dynamic Text** را انتخاب می‌کنیم سپس در کادر **Var** نام دلخواه را برای آن وارد می‌کنیم. شکل (۸-۹)

همان طور که در شکل مشاهده می‌کنید، یک جعبه متن پویا با نام **X** ایجاد شده است. اکنون یک جعبه متن پویای دیگر ایجاد می‌کنیم و نام آنرا **Y** می‌گذاریم

۲. بعد از ایجاد دو جعبه متن پویا، از فیلم ویدئویی خارج می‌شویم.

۳. در این مرحله فیلم ویدئویی را به درون محیط کاری می‌کشیم و لوحه **Action** مربوط به آن را باز کرده و خطوط زیر را وارد می‌کنیم. هنگامی که می‌خواهیم فعلی^۱ را به یک فیلم ویدئویی نسبت دهیم، برای اجرای آن باید از فعل^۲ **onClipEvent** استفاده کنیم. همانند فعل **on**، میان دو پرائتر باید نوع رویداد را قرار دهیم. مثلاً در این جا از رویداد **mouseMovie** استفاده کردیم یعنی در هنگام حرکت ماوس خطوط داخل دو علامت آکولاد اجرا شود. (در قسمت‌های بعدی به معرفی رویدادهای دیگری از این فعل می‌پردازیم).

onClipEvent (mouse Movie)

```
{
x = _xmouse;
y = _ymouse;
}
```


۴. اکنون فیلم را اجرا کنید. مشاهده خواهید کرد که با حرکت ماوس موقعیت جاری آن در روی صفحه نشان داده می‌شود.

۳-۵-۸- استفاده از تابع **Date**

قبل از آنکه بخواهیم به کمک تابع‌های موجود، روز و سال و ماه سیستم را فراخوانی کنیم، باید یک متغیر از نوع **Date** ایجاد کنیم.

```
objectName = new Date ();
```

شناسه **objectName** نام متغیری است که از نوع **Date** تعریف می‌شود.

اکنون می‌توانیم از خطوط زیر برای به دست آوردن روز، ماه و سال سیستم استفاده کنیم:

```
objectName.getDay ();
```

تابع فوق روز جاری را برمی‌گرداند. خروجی این تابع یک عدد صحیح بین ۱ تا ۳۱ به معنای روزهای ماه می‌باشد.

```
objectName.getMonth ();
```

تابع فوق ماه جاری را برمی‌گرداند. خروجی این تابع مقداری بین ۰ تا ۱۱ می‌باشد که عدد ۰ نشان‌دهنده ماه ژانویه می‌باشد.

```
objectName.getFullYear ();
```

با استفاده از تابع فوق یک عدد چهار رقمی به معنای سال حاضر برگردانده خواهد شد.

مثال ۸: می‌خواهیم زمانی که فیلم را اجرا می‌کنیم تاریخ سیستم روی صفحه نمایان شود (شکل (۸-۱۰)).

¹ Action
² Action

شکل (۸-۱۰) نمایی از خروجی برنامه که تاریخ جاری را نشان می‌دهد

۱. ابتدا یک فیلم ویدئویی ایجاد می‌کنیم و در داخل آن یک جعبه متن پویا با نام `my_Date` ایجاد می‌کنیم.
۲. اکنون فیلم ویدئویی را درون صفحه می‌کشیم و لوحه اکشن مربوط به آن را باز کرده و خطوط زیر را در آن وارد می‌کنیم.

```
onClipEvent (enterFrame)
{
current_Date = new Date ();
Day = current_Date.getDay ();
Month = current_Date.getMonth ();
Year = current_Date.getYear ();
my_Date = Day + "/" + Month + "/" + Year;
}
```

رویداد `enterFrame` باعث می‌شود زمانی که کنترل فیلم وارد قاب مربوطه شد، خطوط داخل آکولاد اجرا شوند. در واقع `enterFrame` یک حلقه دائمی است که تا زمانی که فیلم در حال اجرا می‌باشد، خطوط داخل این رویداد مکرراً اجرا می‌شوند. سرعت تکرار این رویداد همان `Frame Rate` فیلم فلش می‌باشد.

۴-۵-۸-تنظیم مقدار تاریخ

می‌توان با کمک تابع‌های زیر، مقادیر تاریخ را تغییر داد.

`ObjectName.setMonth (month[, day]) ;`

آرگومان `month` مقداری بین ۰ تا ۱۱ خواهد بود و شماره ماه را مشخص می‌کند.
آرگومان `day` شماره روز را معین کند.

`ObjectName.setDate (day) ;`

آرگومان `day` روز را مشخص می‌کند و باید مقداری بین ۱ تا ۳۱ باشد.

`objectName.setFullYear (year[, month[, day]]) ;`

در تابع فوق می‌توانیم سال و ماه و روز را تنظیم کنیم.

یک فیلم ویدئویی ایجاد کنید و در آن سه جعبه متن پویا ایجاد کنید، سپس فیلم ویدئویی را به درون محیط کاری بکشید و درون لوحه `Action` از توابع تنظیم تاریخ در رویداد `onClipEvent` `(enterFrame)` استفاده کنید.

تمرین

۶-۵-۸-استفاده از مجموعه Key

با تابع‌های مختلف مجموعه `Key` می‌توان آخرین کلید فشرده شده را شناسایی کرد یعنی می‌توانید کاری بکنید که فیلم توسط صفحه کلید کنترل شود. اهمیت مجموعه `Key` در برنامه‌نویسی بازی‌ها بسیار بالا می‌باشد. در `Action script` به هر کلید موجود در صفحه کلید یک برنامه اختصاص داده شده است. در واقع این کدها در میان تمام سیستم عامل‌ها مشترک هستند.
با تابع `Key.getCode` می‌توانیم برنامه آخرین کلید فشرده شده را به دست آوریم.

`Key.getCode () ;`

همان طور که مشاهده می‌کنید تابع `(Key.getCode)` فاقد آرگومان می‌باشد. برای مثال برنامه کلید `k` عدد ۷۵ می‌باشد. یعنی اگر کاربر کلید `k` را فشار دهد تابع فوق عدد ۷۵ را برمی‌گرداند.

`x = key.getCode () ;`

۱۲۷ کاراکتر اول به عنوان ASCII برنامه شناخته شده‌اند، تابع `Key.getAscii` برنامه اسکی آخرین کلید فشرده شده را برمی‌گرداند. یعنی برای حرف `k` عدد 107 را برمی‌گرداند. شکل کلی این تابع به صورت زیر است:

`Key.getAscii ()` ;

در برنامه ASCII بین حروف بزرگ و کوچک تفاوت‌هایی وجود دارد. برای مثال برنامه حرف `A` با برنامه حرف `a` متفاوت است.

با تابع `Key.isDown` می‌توانیم نوع یک کلید خاص را کنترل کنیم که آیا فشار داده شده است یا خیر؟ اگر فشار داده شده باشد مقدار `true` و در غیر این صورت مقدار `false` برخواهد گشت.

`Key.isDown (Keycode)` ;

با آرگومان `keycode` برنامه کلید مورد نظر را معین می‌کنیم.

همچنین برای کنترل کردن کلیدهایی چون `caps lock` یا `num lock` باید از تابع `Key.isToggled` استفاده کنیم:

`key.Istoggled (keycode)` ;

مقداری که باید به آرگومان `keycode` برای چک کردن وضعیت `Capslock` بدهید، مقدار 20 و مقداری که برای چک کردن وضعیت `Numlock` لازم است، عدد 144 می‌باشد.

مثال ۹: می‌خواهیم برنامه‌های بنویسیم به طوری که هر بار که کاربر کلیدی را فشار می‌دهد، کد اسکی، برنامه مجازی، آن کلید برگردانده شود همچنین بررسی کند که آیا کلید فشرده شده، حروف `L` بوده است یا خیر؟ و آیا کلید `cap lock` فشرده شده است یا خیر. شکل (۸-۱۱).

ASCII code:	108
Virtual key code:	76
Letter L pressed?	true
Caps_lock on?	on

Please any key

شکل (۸-۱۱) نمایی از خروجی برنامه نمایش کدهای کلیدهای صفحه کلید

۱. ابتدا یک فیلم ویدئویی ایجاد می‌کنیم و در داخل آن ۴ متن پویا با نام‌های `A_code`، `V_code`، `check` و `caps_lock` قرار می‌دهیم.

۲. فیلم ویدئویی را روی محیط کاری قرار می‌دهیم و در لوحه اکشن آن خطوط زیر را وارد می‌کنیم.

```
onClipEvent (keyDown)
{
A_code = Key.getAscii ();
V_code = Key.getCode ();
if (Key.isDown (76) )
{
Check = "ture";
}
else
{
Check = "false";
}
if (Key.isToggled (20) )
{
caps_lock = "on";
}
else
{
caps_lock = "off";
}
}
```

رویداد **keyDown** باعث می‌شود زمانی که کلیدی از صفحه کلید فشار داده شد، خطوط مابین دو آکولاد اجرا شوند. جدول (۸-۱) حاوی برنامه کلیدهای رزرو شده در مجموعه **key** است (به ترتیب حروف الفبا):

مقدار عددی	نحوه نمایش تابع	نام کلید
8	Key.BACKSPACE	Backspace
20	Key.CAPSLOCK	Capslock
17	Key.CONTROL	ctrl
40	Key.DOWN	Down (⌵)
35	Key.END	End
13	Key.ENTER	Enter
27	Key.ESCAPE	Esc
36	Key.HOME	Home
45	Key.INSERT	Insert
37	Key.LEFT	Left (⌵)
34	Key.PADN	Page Down
33	Key.PGUP	Page up
39	Key.Right	Right (→)
16	Key.SHIFT	shift
32	Key.SPACE	space
9	Key.TAB	Tab
38	Key.UP	Up (⌶)

جدول (۸-۱)

۷-۵-۸- استفاده از مجموعه **Sound**

کلاس **Sound** امکانات مختلفی را جهت کنترل پخش صدا در اختیار شما قرار می‌دهد. امکاناتی مثل قطع یا پخش صدا، افزایش یا کاهش صدا و یا تعیین بلندگوی پخش و ...

برای کار با توابع کلاس **Sound** ابتدا باید یک متغیر از نوع **Sound** تعریف کنیم:

```
Sound_name = new Sound ();
```

بعد از انجام این مرحله، باید فایل صوتی مورد نظر خود را به این متغیر بچسبانید. تابع **attachSound** طبق ساختار زیر، فایل صوتی شما را به متغیر الحاق می‌کند.

```
Sound_name.attachSound ("idName");
```

شناسه **sound_Name** نام همان متغیری است که در مرحله قبل تعریف کرده‌ایم.

آرگومان **idName** نام فایل صوتی دلخواه است که می‌خواهیم آن را به متغیر **sound_Name** الحاق کنیم. دقت کنید که فایل صوتی مورد نظر را باید از قبل در کتابخانه قرار بدهیم.

بعد از این مرحله، از تابع **start** برای اجرای آن استفاده می‌کنیم.

```
Sound_name.start ([secondoffset, loop]);
```

آرگومان **secondoffset** زمان شروع فایل صوتی را مشخص کند (یعنی اگر فایل صوتی شما ۲۰ ثانیه باشد و شما آرگومان **secondoffset** را به ۱۰ تنظیم کرده باشید، فایل صوتی از وسط پخش می‌شود). در آرگومان **loop** تعداد دفعات تکرار پخش فایل صوتی را مشخص می‌کنیم.

همچنین برای متوقف کردن پخش فایل صوتی باید از تابع **stop** استفاده کرد.

`Sound_name.stop () ;`

در صورتی که بخواهیم کلیه صداهای در حال پخش را متوقف سازیم از تابع `stopAllSound` استفاده می‌کنیم.

مثال ۱۰: می‌خواهیم زمانی که کاربر روی دکمه کلیک کرد صدا پخش شود و زمانی که دوباره روی آن کلیک کرد اجرای صدا متوقف شود. شکل (۸-۱۲).

شکل (۸-۱۲) نمایی از خروجی برنامه پخش و قطع صدا

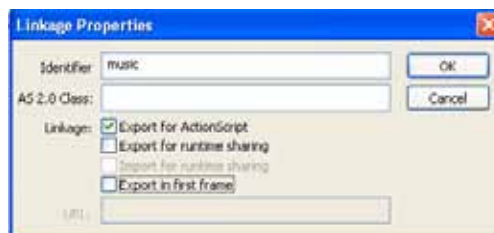
۱. ابتدا فایل صوتی مورد نظر را در کتابخانه قرار می‌دهیم.
۲. دکمه مورد نظر را روی محیط کاری قرار می‌دهیم و در لوحه اکشن آن خطوط زیر را وارد می‌کنیم:

```
on (release)
{
  if (status == "false")
  {
    my_sound = new Sound () ;
    my_sound.attachSound ("music") ;
    my_sound.start (0, 10) ;
    Status = "true";
  }
  else
  {
    my_sound.stop () ;
    status = "false";
  }
}
```

۳. در این مرحله می‌خواهیم مقدار اولیه متغیر `status` را تعیین کنیم. برای همین منظور روی قاب یک کلیک می‌کنیم و لوحه اکشن مربوط به آن را باز کرده و خط زیر را تایپ می‌کنیم:

`Status = "false";`

۴. اکنون لوحه اکشن را می‌بندیم.
۵. در داخل کتابخانه روی نماد صدا راست کلیک می‌کنیم و از منوی باز شده فرمان `Linkage` را صادر می‌کنیم تا کادر زیر ظاهر شود (شکل ۸-۱۳).

شکل (۸-۱۳) نمایی از پنجره `Linkage Properties`

۶. در کادر باز شده فقط گزینه `Export for ActionScript` را تیک زده و `OK` را کلیک می‌کنیم تا کادر بسته شود.
۷. اکنون فیلم را اجرا کنید.

۸-۵-۸-تنظیم صدا و تعادل پخش کننده‌ها

Action script مهیا کننده امکاناتی نظیر تنظیم صدا، ایجاد تعادل در بلندگوهای پخش کننده صدا می‌باشد. می‌توانیم از تابع `setVolume` جهت تنظیم صدا استفاده کنیم:

`Sound_Name.setVolume (volume) ;`

شناسه `Sound_Name` نام متغیری که از نوع `Sound` تعریف شده است. آرگومان `volume` مقداری است بین صفر تا ۱۰۰ که اندازه صدا را کنترل می‌کند، ۱۰۰ بلندترین صدا و صفر به معنای عدم پخش صدا می‌باشد (پیش فرض عدد ۱۰۰ می‌باشد). همچنین برای بدست آوردن مقدار جاری اندازه صدا از تابع `getVolume` استفاده می‌کنیم:

`Sound_Name.getVolume () ;`

تابع فوق عددی بین ۰ تا ۱۰۰ را که به معنای سطح صدا می‌باشد، را برمی‌گرداند.

مثال ۱۱: در این قسمت می‌خواهیم به فیلم ویدئویی که توسط فلش در مثال قبلی ایجاد کردیم، دکمه‌هایی اضافه کنیم به گونه‌ای که وقتی کاربر روی این دکمه کلیک کرد اندازه صدای فایل صوتی روی صفحه ظاهر شود.

۱. فیلم فلش قبلی را باز کرده و یک جعبه متن پویا به نام `my_Volume` ایجاد می‌کنیم.

۲. یک دکمه جدید ایجاد کرده و آن را روی محیط کاری قرار می‌دهیم سپس در لوحه اکشن آن خطوط زیر را وارد می‌کنیم.

```
on (release)
{
Vol = my_Sound.getVolume () ;
if (vol < 95)
{
my_sound.setVolume (vol + 5) ;
my_Volume = my_Sound.getVolume () ;
}
}
```

قطعه برنامه بالا، اندازه صدای فایل صوتی را بررسی می‌کند. در صورتی که اندازه صدا عددی کوچکتر از ۹۵ باشد، ۵ واحد به آن اضافه می‌کند. در غیر اینصورت اندازه فایل صوتی را ۱۰۰ در نظر می‌گیرد.

با استفاده از تابع `setPan` می‌توانیم کنترل کنیم که صدا چگونه در پخش کننده تقسیم شود:

`Sound_Name.setpan (pan) ;`

آرگومان `pan` مقداری است بین ۱۰۰- و ۱۰۰، که مقدار ۱۰۰- به معنای استفاده از پخش کننده سمت چپ می‌باشد و نقطه مقابل آن، مقدار ۱۰۰ به معنای پخش کننده سمت راست می‌باشد و مقدار صفر به معنای استفاده از هر دو پخش کننده به یک میزان می‌باشد. با استفاده از تابع `getPan` مقدار جاری آن را می‌توان به دست آورد:

`Sound_Name.getPan () ;`

در واقع عددی بین ۱۰۰ و ۱۰۰- را برمی‌گرداند.

مثال ۱۲: می‌خواهیم زمانی که کاربر روی دکمه کلیک کرد صدا فقط از پخش کننده سمت راست پخش گردد و اندازه آن نیز به ۱۰۰ افزایش پیدا کند.

۱. در قاب اول، کلیک کرده و لوحه اکشن مربوط به آن را باز می‌کنیم و خطوط زیر را در آن وارد می‌کنیم.

```
my_Sound = new sound () ;
my_sound.attachSound ("music") ;
my_sound.start (0, 10) ;
my_sound.setVolume (20) ;
my_sound.setPan (0) ;
```

دقت کنید که حتماً باید روی فایل صوتی واقع در کتابخانه کلیک راست کرده و گزینه `Linkage` را انتخاب کنید و عنوان "music" را به سمبل صوتی خود نسبت دهید.

۲. اکنون یک نماد دکمه ایجاد کرده و آن را روی محیط کاری قرار می‌دهیم سپس در لوحه اکشن آن خطوط زیر را وارد می‌کنیم.

```
on (release)
{
my_sound.setVolume (100) ;
my_sound.setPan (100) ;
}
```

۳. فیلم را اجرا کنید.

۸-۶-تنظیم‌های خصوصیات فیلم ویدئویی

۸-۶-۱-حرکت دادن یک کلیپ ویدئویی در عرض صفحه

برای آن که بتوانیم شی‌ای را در میان صفحه به سمت چپ و یا راست حرکت دهیم باید از خصوصیت `_X` استفاده کنیم. قبل از آن که بتوانید از خصوصیت `_X` استفاده کنید باید به فیلم ویدئویی خود یک نام نمونه اختصاص بدهید (برای نام‌گذاری کلیپ ویدئویی از لوحه `properties` مربوط به آن استفاده کنید).

`InstanceName._x = value;`

که شناسه `InstanceName` همان نام فیلم ویدئویی می‌باشد. با آرگومان `value` تعداد پیکسل‌های لازم را برای فاصله گرفتن از سمت چپ معین می‌کنیم. سمت چپ محیط کاری دارای مقدار صفر می‌باشد. همچنین می‌توانیم مقدار جاری خصوصیت `_X` را بخوانیم. ساختار دسترسی به مقدار جاری خصوصیت `_X` به صورت زیر است:

`InstanceName._x;`

که شناسه `InstanceName` برای معرفی کردن نمونه مورد نظر می‌باشد. به مثال زیر توجه کنید:

`SampleMC._x = SampleMC._x + 10;`

این مثال به موقعیت جاری فیلم ویدئویی ذکر شده، ۱۰ نقطه اضافه می‌کند.

مثال ۱۳: می‌خواهیم هر بار که کاربر روی دکمه `go` کلیک می‌کند ماشین ۵ نقطه به سمت جلو حرکت کند و هر بار که دکمه `back` را کلیک کند ۵ نقطه به عقب برگردد (شکل ۸-۱۴).

شکل (۸-۱۴) نمایی از خروجی برنامه حرکت اتومبیل

۱. یک فیلم ویدئویی ایجاد می‌کنیم و در داخل آن تصویر یک ماشین را قرار می‌دهیم.
۲. فیلم ویدئویی را روی محیط کاری می‌کشیم و در لوحه `Properties` در کادر `Instancename` نام نمونه آن را `Car` می‌گذاریم.
۳. اکنون یک لایه جدید اضافه می‌کنیم و در قاب اول آن نماد دکمه‌های را که از قبل طراحی کرده‌ایم از لوحه کتابخانه روی محیط کاری می‌کشیم.
۴. دکمه را انتخاب کرده و لوحه اکشن مربوط به آن را باز می‌کنیم و خطوط زیر را در آن قرار می‌دهیم (دکمه حرکت به سمت جلو).


```

on (release)
{
Car._x = Car._x + 5;
}

```

۵. اکنون لایه سوم را ایجاد کرده و در آن نماد دکمه دیگری را قرار داده و لوحه اکشن مربوط به آن را باز می‌کنیم. خطوط زیر را در آن وارد می‌کنیم (دکمه حرکت به سمت عقب).

```

on (release)
{
Car._x = car._x - 5;
}

```

۶. اکنون فیلم را اجرا می‌کنیم.

۲-۶-۸- بالا و پایین کردن کلیپ ویدئویی

با استفاده از خصوصیت `_y` می‌توانیم موقعیت فیلم ویدئویی را در ارتفاع تغییر دهیم. با این خصوصیت می‌توان فیلم ویدئویی را به بالا و پایین حرکت داد.

همانند خصیصه `_x` در قسمت `InstanceName` باید نام نمونه فیلم ویدئویی را در ساختار زیر بکار ببریم.

```
InstanceName._y = value;
```

ارگومان `value` میزان فاصله از بالای صفحه را به نقطه بیان می‌کند. بالای صفحه دارای مقدار صفر می‌باشد. در کامپیوتر بر خلاف سیستم مختصات ریاضی، هر چه از مبدأ `_y` (که بالای صفحه است) پایین‌تر برویم به مقدار `_y` افزوده می‌شود. همچنین می‌توانیم مانند خصیصه `_x`، در این جا نیز به مقدار جاری خصوصیت `_y` دسترسی داشته باشیم.

مثال قبل را بازنویسی کنید ولی این بار ماشین را به سمت بالا و پایین حرکت دهید.

۳-۶-۸- مخفی کردن یک کلیپ ویدئویی

با کمک خصوصیت `_visible` می‌توان یک فیلم ویدئویی را مخفی کرد. این خصوصیت زمانی مفید خواهد بود که بخواهیم یک فیلم ویدئویی در ابتدای اجرا در صفحه ظاهر نباشد ولی به محض رسیدن هد اجرا به یک قاب خاص فیلم ویدئویی قابل مشاهده شود.

```
InstanceName._visible = booleanvalue;
```

همانند قبل، شناسه `InstanceName` نام فیلم ویدئویی می‌باشد. `booleanvalue` خصوصیت `_visible` را مقدار دهی می‌کند، که این مقدار می‌تواند `true` و یا `false` باشد. اگر `true` باشد فیلم ویدئویی قابل مشاهده است و اگر `false` باشد مخفی خواهد بود.

همچنین می‌توان به مقدار `_visible` نیز دسترسی پیدا کرد. برای مثال اگر بخواهیم دکمه‌های بگذاریم تا برنامه قابل رویت بودن یا نبودن یک فیلم ویدئویی را چک کند و در صورت مخفی بودن فیلم را ظاهر کند و بالعکس، باید مطابق زیر عمل کنیم.

```
InstanceName._visible;
```

ابتدا باید اگر مقدار `_visible` مساوی با `true` بود، تبدیل به `false` شود و در غیر این صورت باید `true` شود.

به قطعه برنامه زیر که روی اکشن یک دکمه قرار گرفته است توجه کنید:

```

on (release)
{
x = getproperty ("sampleMC", _visible) ;
if (x = true)
{
setproperty ("sampleMC", _visible, false) ;
}
else
{
Setproperty ("sampleMC", _visible, true) ;
}
}

```

```
}  
}
```

زمانی که کاربر دکمه را رها می‌کند برنامه مقدار خصوصیت `visible` برای نمونه `sampleMC` بازگردانده شده و در متغیر `X` ذخیره می‌شود. چنانچه این مقدار `true` باشد (یعنی فیلم ویدئویی روی صفحه ظاهر است) و مقدار آن را `false` می‌کند و با این کار فیلم ویدئویی پنهان می‌شود و بالعکس.

با استفاده از تابع `getProperty` می‌توان مقدار خصوصیت `visible` را درباره یک فیلم ویدئویی بدست آورد و با تابع `setProperty` می‌توان مقدار این خصوصیت را تنظیم کرد.

۴-۶-۸- چرخاندن کلیپ ویدئویی

با استفاده از خصوصیت `_rotation` می‌توان یک فیلم ویدئویی را چرخاند. مقدار ورودی آن درجه‌های خواهد بود که فیلم ویدئویی شما نسبت به نقطه‌های در محیط کاری چرخانده خواهد شد. همانند سایر خصوصیات فیلم ویدئویی، در این جا هم باید از نام نمونه فیلم ویدئویی در ساختار این خصوصیت استفاده شود.

```
InstanceName._rotation = value;
```

`value` مقدار زاویه چرخش را معین می‌کند.

نکته قابل توجه آن است که اگر چرخش را ۹۰ فرض کنیم، نمونه شما ۹۰ درجه نسبت به مکان اصلی آن به مکان جاری می‌چرخد. قابل ذکر است که در این جا بر خلاف سیستم مختصات ریاضی هر چه جسم به سمت پایین میل کند در واقع زاویه آن بیشتر شده. برای استفاده مانند سیستم ریاضی، باید قرینه مقدار دلخواه خود را وارد خصوصیت کنید. همچنین می‌توان به مقدار خصوصیت `_rotation` به صورت زیر دسترسی داشت.

```
InstanceName._rotatoin;
```

برای مثال، اگر بخواهیم به موقعیت جاری فیلم ویدئویی ۹۰ درجه چرخش بدهیم به صورت زیر عمل می‌کنیم:

```
SampleMC._rotation = sampleMC._rotation + 90;
```

مثال ۱۴: می‌خواهیم هر بار که کاربر روی دکمه کلیک کرد، فیلم ویدئویی ۳۰ درجه چرخش داشته باشد (شکل (۸-۱۵) (۸-۱۵۳۰)).

شکل (۸-۱۵) ۳۰نمایی از خروجی برنامه چرخش کلیپ ویدئویی

۱. یک فیلم ویدئویی ایجاد می‌کنیم و داخل آن شکل مثلث را رسم می‌کنیم.
۲. فیلم ویدئویی را روی محیط کاری قرار می‌دهیم و نام نمونه آن را `myrotate` می‌گذاریم.
۳. لایه جدیدی ایجاد می‌کنیم و در آن نماد دکمه‌های را قرار می‌دهیم. لوحه اکشن مربوط به آن را باز کرده و خطوط زیر را وارد می‌کنیم.

```
on (release)  
{  
  my_rotate._rotation = my_rotate._rotation + 30;  
}
```

۴. فیلم را اجرا می‌کنیم.

۵-۶-۸- تغییر پهنای کلیپ ویدئویی

با استفاده از خصوصیت `_width` می‌توان پهنای فیلم ویدئویی را به صورت نقطه بیان کرد و به آن مقدار داد.

```
InstanceName._width = value;
```

شناسه `InstanceName` همان نام نمونه فیلم ویدئویی مورد نظر می‌باشد و `value` مقدار را به نقطه بیان می‌کند.

می‌توان از آرگومان فوق برای به دست آوردن مقدار جاری یک فیلم ویدئویی استفاده کرد. خط زیر طریقه بدست آوردن مقدار خصوصیت `Width` را نشان می‌دهد.

```
Instancename._width;
```

البته می‌توانید خروجی این تابع را به یک جعبه متن پویا اختصاص دهید تا به این وسیله روی صفحه نمایان شود.

به یاد داشته باشید که برای به دست آوردن و تنظیم تمام خصوصیات یک فیلم ویدئویی می‌توانید از تابع `getproperty` و تابع `setproperty` استفاده کنید.

کتاب

مثال ۱۵: می‌خواهیم هر بار که کاربر روی دکمه کلیک می‌کند ۵ نقطه به پهنای اضافه شود. شکل (۱۶-۸)

شکل (۱۶-۸) نمایی از خروجی برنامه افزایش پهنای کلیپ ویدئویی

۱. ابتدا یک فیلم ویدئویی را ایجاد کرده و داخل آن شکل یک مستطیل را رسم می‌کنیم. سپس آن را روی محیط کاری قرار می‌دهیم و نام نمونه آن را `Rec` می‌گذاریم.
۲. لایه جدیدی ایجاد کرده و در قاب اول آن را انتخاب می‌کنیم. سپس یک دکمه را روی محیط کاری قرار داده و لوحه اکشن مربوط به آن را باز کرده و خطوط زیر را در آن وارد می‌کنیم:

```
on (release)
{
  Rec._width = Rec._width + 5;
}
```

۳. فیلم را اجرا می‌کنیم.

روی اکشن یک دکمه قطعه برنامه زیر را قرار دهید. زمانی که فیلم ویدئویی را اجرا می‌کنید چه عملی اتفاق می‌افتد؟

```
on (keyPress "< left>")
{
  Widthv = getproperty ("sampleMC", _width) ;
  SetProperty ("sampleMC", _width, widthv + 10) ;
}
on (keyPress "< right>")
{
  Widthv = getproperty ("sampleMC", _width) ;
  SetProperty ("sampleMC", _width, widthv - 10) ;
}
```


تمرین

راهنمایی:

۱. به وسیله "key" (on key press) می توان خطوط مابین آکولاد را در صورت فشردن کلید خاصی اجرا کرد.
۲. sampleMC نام نمونه یک فیلم ویدئویی است که داخل آن شکل یک مربع رسم شده است.
۳. width یک متغیر ساده می باشد.

۸-۶-۶- تغییر ارتفاع کلیپ ویدئویی

با کمک خصوصیت `height` می توان ارتفاع یک فیلم ویدئویی را معین کرد. می توانیم با استفاده از این خصیصه ارتفاع فیلم ویدئویی را افزایش یا کاهش دهیم.

`InstanceName._height = value;`

شناسه `InstanceName` همان نام نمونه فیلم ویدئویی مورد نظر می باشد و `value` مقدار ارتفاع را بر حسب نقطه بیان می کند.

مانند مثال قبل فیلم ای توسط فلش ایجاد کنید که هر بار کاربر روی دکمه کلیک کرد ۵ نقطه به ارتفاع آن اضافه شود.

تمرین

۸-۶-۷- تغییر شفافیت کلیپ ویدئویی

خصوصیت `alpha` در هر فیلم ویدئویی درصد شفافیت آن فیلم را بیان می کند:

`InstanceName._alpha = value;`

`value` مقداری است بین صفر تا ۱۰۰ که مقدار صفر فیلم را کاملاً شفاف و در واقع غیرقابل مشاهده می کند. مقدار پیش فرض این خصوصیت در هر فیلم ویدئویی ۱۰۰ می باشد که شی به طور کامل نمایش داده می شود. اگر با استفاده از این خصوصیت شفافیت فیلم ویدئویی را تغییر دهید، به میزان شفافیت آن فیلم ویدئویی، فیلم ها و اشیای زیر آن شی قابل رویت خواهند بود برای درک بهتر این خصوصیت به مثال زیر توجه کنید: مثال ۱۶: می خواهیم فیلمی داشته باشیم که با هر بار فشردن دکمه، درصد شفافیت آن ۱۰ واحد کاهش پیدا کند.

۱. یک فیلم ویدئویی ایجاد کرده و در آن تصویر دلخواهی را قرار می دهیم.
۲. نماد فیلم ویدئویی را روی محیط کاری قرار می دهیم.
۳. نام نمونه آن را `myobject` قرار می دهیم.
۴. در کنار آن یک دکمه قرار داده و قطعه برنامه زیر را در لوحه اکشن آن وارد می کنیم.

```
on (release)
{
myobject._alpha = myobject._alpha - 10;
}
```

۵. فیلم را اجرا می کنیم.

به عنوان تمرین دکمه دیگری در کنار این دکمه قرار دهید و در لوحه اکشن آن کدی وارد کنید که درصد شفافیت جسم را مجدداً افزایش دهد و با استفاده از ساختار `if` نگذارد مقدار `alpha` بیشتر یا کمتر از حد تعریف شده، شود.

مثال ۱۷: می خواهیم زمانی که کاربر بر روی دکمه کلیک کرد هواپیما شروع به پرواز کند. شکل (۸-۱۷)

شکل (۸-۱۷)

۱. نام لایه را Background می‌گذاریم و در قاب اول آن تصویر یک مستطیل آبی رنگ را رسم می‌کنیم. شکل (۶-۱۸). سپس ستون ۶۰ را به عنوان مقصد در نظر گرفته و در آن یک قاب کلیدی (F6) ایجاد می‌کنیم.

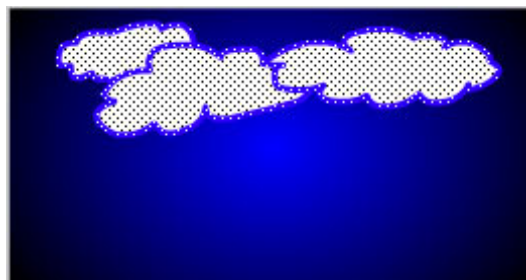
شکل (۶-۱۸)

۲. لایه جدیدی ایجاد می‌کنیم و نام آن را Black clouds می‌گذاریم. سپس در ستون اول آن یک قاب کلیدی درج کرده و تصویر ابرها را رسم می‌کنیم. شکل (۸-۱۹)

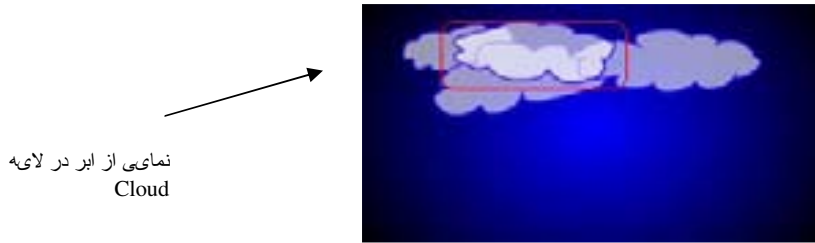
شکل (۸-۱۹)

۳. ستون ۶۰ را به عنوان مقصد در نظر می‌گیریم و در آن کلید F6 را می‌فشاریم. سپس با ابزار انتقال اندازه ابرها را ک می‌بزرگ تر کرده و به سمت راست می‌بریم. شکل (۸-۲۰). در این مرحله قاب‌های میانی، قاب مبدا و قاب مقصد لایه Back clouds را به حالت انتخاب در آورده و از لوحه Properties مربوط به آن Shapetween را انتخاب می‌کنیم.

شکل (۸-۲۰)

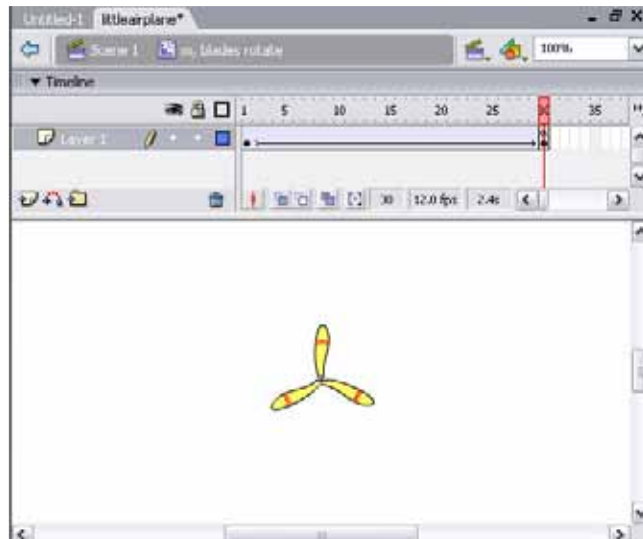
۴. لایه جدیدی ایجاد کرده و نام آن را cloud می‌گذاریم. سپس تصویر یک ابر را در میان ابر های قبلی با رنگی ملایم تر رسم می‌کنیم. شکل (۸-۲۱)

شکل (۸-۲۱)

۵. در ستون ۶۰ از لایه Cloud یک قاب کلیدی درج می‌کنیم. سپس ابر را ک می‌به سمت چپ منتقل می‌کنیم. در این مرحله قاب‌های میانی، قاب مبدا و قاب مقصد لایه Cloud را به حالت انتخاب در آورده و از لوحه Properties مربوط به آن Shapetween را انتخاب می‌کنیم.

۶. یک فیلم ویدئویی ایجاد کرده و نام آن را Blades rotate می‌گذاریم. سپس در آن تصویر پروانه هواپیما را رسم کرده و بدون آنکه مکان آن را تغییر دهیم، با تکنیک Motion Tween به پروانه هواپیما یک حرکت دورانی می‌دهیم. شکل (۸-۲۲).

شکل (۸-۲۲)

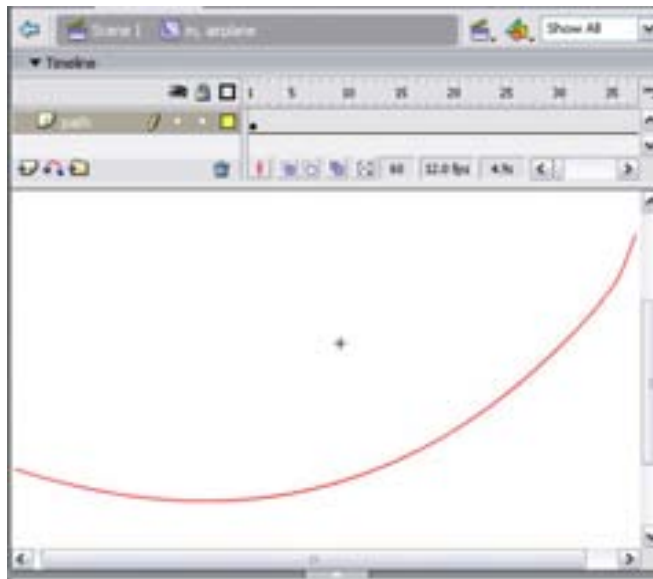
۷. در قاب ۳۰ کلیک کرده و در لوحه Action مربوط به آن خط زیر را قرار می‌دهیم.

GotoAndPlay (1) ;

۸. بر روی عبارت Scene 1 کلیک می‌کنیم تا به محیط کاری اصلی برگردیم.

۹. فیلم ویدئویی جدیدی ایجاد کرده و نام آن را airplane می‌گذاریم.

۱۰. نام لایه اول را Path می‌گذاریم و مسیر پرواز هواپیما را رسم می‌کنیم. شکل (۸-۲۳)

شکل (۸-۲۳)

۱۱. ستون ۶۰ لایه path را به عنوان مقصد در نظر گرفته و برای درج قاب کلیدی از کلید F6 را استفاده می‌کنیم.

۱۲. لایه جدیدی ایجاد کرده و در ستون اول تصویر هواپیما را رسم می‌کنیم. شکل (۸-۲۴)

شکل (۸-۲۴)

۱۳. فیلم ویدئویی مربوط به پروانه هواپیما را به تصویر اضافه می‌کنیم. شکل (۸-۲۵).

شکل (۸-۲۵)

۱۴. در ستون ۶۰ لایه فوق، یک قاب کلیدی درج می‌کنیم. سپس مکان قرار گیری تصویر را تغییر داده و به انتهای مسیر منتقل می‌کنیم.

یادآوری: برای حرکت تصویر در یک مسیر منحنی، با کمک ابزار snap to Object مرکز تصویر را به ابتدا و انتهای مسیر بچسبانید.

۱۵. قاب‌های میانی را انتخاب می‌کنیم، سپس در قاب مقصد راست کلیک کرده و از منوی باز شده گزینه **Create motion tween** را استفاده می‌کنیم.

۱۶. مراحل ذکر شده در قسمت ۵-۶ را دنبال کنید تا هواپیما روی مسیر منحنی حرکت کند.

۱۷. در ستون اول لایه مربوط به تصویر هواپیما، کلیک کرده و در لوحه **Action** آن خط زیر را قرار می‌دهیم.

Stop () ;

۱۸. بر روی عبارت **Scene 1** کلیک می‌کنیم تا به محیط کاری برگردیم.

۱۹. یک کپی از فیلم ویدئویی **airplane** به محیط کاری منتقل کرده و نام نمونه آن را **fly** می‌گذاریم. (فیلم ویدئویی را در سمت چپ، پایین محیط کاری قرار دهید.)

۲۰. نماد دکمه را طراحی کرده و آن را روی محیط کاری قرار می‌دهیم. سپس در لوحه **Action** مربوط به آن خطوط زیر را قرار می‌دهیم.

```
on (release) {
    tellTarget ("fly") {
        Play () ;
    }
}
```

۲۱. با استفاده از کلیدهای ترکیبی **Ctrl+Enter** فیلم را اجرا می‌کنیم.

به هواپیما ی در حال حرکت صدای مناسبی را اضافه کنید.

 تمرین

۸-۷- معرفی خطوط داخلی کلیپ ویدئویی

خطوط داخلی فیلم ویدئویی توانایی کنترل یک فیلم ویدئویی را فراهم می‌سازند.

Movieclipname.method (arguments) ;

خطوط داخلی (method)، فیلم ویدئویی‌ها در جدول (۲-۸) آمده است:

عملکرد	تابع داخلی (method)
یک نسخه جدید از فیلم ویدئویی مورد نظر می‌سازد.	duplicateMovieClips (۱)
یک صفحه وب در مرورگر باز می‌کند.	getURL (۲)
به قابی خاص از محیط کاری رفته و آن را اجرا می‌کند.	gotoAndPlay (۳)
به قابی خاص از محیط کاری رفته و آن را متوقف می‌کند.	gotoAndStop (۴)
یک فیلم خاص را به فیلم ویدئویی هدایت می‌کند.	loadMovie (۵)
متغیرهای یک فایل خارجی را به داخل فیلم ویدئویی می‌برد.	loadVariables (۶)
هد اجرا را به قاب بعدی می‌فرستد.	nextFrame (۷)
فیلم ویدئویی خاصی را اجرا می‌کند.	Play (۸)
هد اجرا را به قاب قبلی می‌فرستد.	prevFrame (۹)
فیلم ویدئویی ساخته شده توسط تابع duplicateMovieClip را پاک می‌کند.	removeMovieClip (۱۰)
فیلم ویدئویی خاصی را قابل کشیدن می‌کند.	startDrag (۱۱)
فیلم ویدئویی خاصی را متوقف می‌سازد.	Stop (۱۲)
قابل Drag بودن فیلم ویدئویی را متوقف می‌کند.	stop Dray (۱۳)

جدول (۲-۸)

در جدول (۳-۸) مثال‌های کوچکی از هر یک از خطوط داخلی جدول بالا ارائه شده است.

تابع	مثال
Movieclip.duplicateMovieClip	SampleMC.duplicateMovieClip ("newsampleMC", 1) ;
MovieClip.GetURL	SampleMC.getURL ("http://www.Yahoo.com", "blank") ;
MovieClip.gotoAndPlay	SampleMC.gotoAndPlay (1) ;
MovieClip.gotoAndStop	SampleMC.gotoAndStop (1) ;
MovieClip.loadMovie	SampleMC.loadMovie ("load.Swf", 1) ;
MovieClip.loadVariable	SampleMC.loadVariable ("sales.Txt", 0);
MovieClip.nextFrame	SampleMC.nextFrame () ;
MovieClip.Play	SampleMC.Play () ;
MovieClip.PrevFrame	SampleMC.PrevFrame () ;
MovieClip.RemoveMovieClip	SampleMC.removeMovieClip () ;
MovieClip.StartDray	SampleMC.startDray () ;
MovieClip.StopDray	SampleMC.stopDray () ;

جدول (۳-۸)

۱-۶- خلاصه فصل

لوحة **Action** در فلش در دو مد معمولی و حرف‌های کار می‌کند. **Script**ها یا در قاب یا در دکمه و یا در یک فیلم ویدئویی قرار می‌گیرند. برای درج خطوط در یک دکمه باید لوحة **Action Button** را روی یک **Button** باز کرد و برای اجرای خطوط آن حتماً باید از بلوک **on** استفاده کنیم. همچنین برای اضافه کردن تابع به یک فیلم ویدئویی لوح **Action** را روی **Movieclip** باز می‌کنیم و جهت اجرای خطوط آن از بلوک **onClipEvent** به همراه یکی از رویدادهای آن بهره می‌گیریم. برخی از رویدادها عبارتند از: **enterFrame**: پس از هر بازه زمانی که با **Framerate** مشخص می‌شود خطوط موجود در این رویداد اجرا می‌شوند. **mouseMove**: با هر گونه حرکت ماوس خطوط اجرا خواهند شد. **mousedown**: زمانی که دکمه سمت چپ ماوس فشرده شود خطوط مربوطه اجرا خواهند شد. **mouseup**: زمانی که دکمه سمت چپ ماوس رها شود خطوط مربوطه اجرا خواهند شد. **keyDown**: زمانی که یک کلید فشرده شود خطوط مربوطه اجرا خواهند شد. **keyUp**: زمانی که دست را از روی کلید برمی‌داریم خطوط مربوطه اجرا خواهند شد. در جدول (۴-۸) زیر لیست خطوطی که کاربرد زیادی دارند را به همراه یک توضیح مختصر می‌دهیم.

نام تابع	عملکرد
Play ()	اجرای فیلم را در قاب جاری ادامه می‌دهد.
Stop ()	برعکس تابع بالا عمل کرده و اجرای فیلم را متوقف می‌سازد.
gotoAndPlay (x)	هد اجرا را به قابی که مشخص کرده‌ایم، انتقال داده و اجرای فیلم را از آنجا آغاز می‌کند.
gotoAndstop (x)	این تابع هد اجرا را به قاب مورد نظر منتقل می‌کند ولی اجرای فیلم را در آنجا متوقف می‌گرداند.
nextFrame ()	هد اجرا را به اندازه یک قاب به جلو منتقل کرده و در آنجا اجرای فیلم را متوقف می‌کند.
prevFrame ()	هد اجرا را به اندازه یک قاب به عقب می‌برد و در آنجا اجرای فیلم را متوقف می‌سازد.
loadMovie ()	این تابع یک فیلم جدید را بارگذاری کرده و آن را جایگزین فیلم جاری می‌کند.
unLoadMovie ()	این تابع فیلمی را که مشخص کرده‌ایم از حافظه پاک می‌کند.
Trace (نام متغیر)	هنگامی که یک فیلم را آزمایش می‌کنیم تا متوجه شویم که در هر مرحله چه اتفاقی می‌افتد، این تابع اطلاعات را در یک پنجره خروجی نشان می‌دهد. به وسیله این تابع می‌توانیم هر عبارت یا متغیری را در هر لحظه در آن پنجره چاپ کنیم.

getURL ()	سندی را از یک URL معین بار گذاری می‌کند.
loadVariables ()	از یک URL مشخص اطلاعاتی را درون فیلم جاری بار گذاری می‌کند.
startDrag ()	نمونه فیلم ویدئویی را قابل کشیده شدن در هنگام اجرای فیلم می‌کند.
stopDrag ()	از کشیده شدن نمونه فیلم ویدئویی جلوگیری می‌کند.
telltarget ()	از این تابع جهت ارسال دستورات به فیلم‌های ویدئویی استفاده می‌شود.
setRGB ()	این تابع رنگ فیلم‌های ویدئویی در حال اجرا را تغییر می‌دهد.
mouse.hide ()	اشاره‌گر ماوس مخفی می‌شود.
mouse.show ()	اشاره‌گر ماوس ظاهر می‌شود.
getDate ()	روز جاری را برمی‌گرداند. خروجی عددی بین ۱ تا ۳۱ می‌باشد.
getMonth ()	ماه جاری را برمی‌گرداند. خروجی عددی بین ۰ تا ۱۱ می‌باشد.
getFullYear ()	یک عدد چهار رقمی به معنای سال را برمی‌گرداند.
setMonth ()	تابع فوق دو آرگومان month , day دارد که با آن‌ها می‌توانیم ماه و روز را تنظیم کنیم.
setDate ()	این تابع تنها یک آرگومان day دارد و روز سیستم را می‌توان با آن تنظیم کرد.
Math.cos (x)	cos زاویه را برمی‌گرداند. (ورودی این تابع برحسب رادیان می‌باشد نه درجه).
Math.sin (x)	Sin زاویه را برمی‌گرداند. (ورودی این تابع نیز برحسب رادیان می‌باشد)
Math.log (x)	لگاریتم عدد ورودی را محاسبه می‌کند.
Math.pow ()	عدد اول را به توان عدد دوم می‌رساند.
Math.sqrt ()	ریشه دوم عدد را برمی‌گرداند.
Math.round ()	اعداد را به عدد صحیح گرد می‌کند.
Math.ceil ()	سقف عدد را برمی‌گرداند.
Math.floor ()	کف عدد را برمی‌گرداند.
Math.random ()	عدد تصادفی بین ۰ و ۱ برمی‌گرداند.
Math.abs ()	قدر مطلق عدد را محاسبه می‌کند.
key.getCode ()	کد کلید فشرده شده را برمی‌گرداند.
key.getAscii ()	کد اسکی کلید فشرده شده را برمی‌گرداند.
key.isDown ()	این تابع یک مقدار true یا false را برمی‌گرداند مبنی بر این که آیا کلید خاصی فشرده شده است یا خیر.
sound_name.attachsound ()	فایل صوتی مورد نظر را به متغیر الحاق می‌کند. (متغیر از نوع Sound می‌باشد).
sound_name.start ()	نمونه صوتی را پخش می‌کند.
sound_name.stop ()	اجرای نمونه صوتی را متوقف می‌سازد.
stopAllsound ()	کلید صداها در حال پخش را متوقف می‌سازد.
setVolume ()	اندازه صدای یک نمونه صوتی را تنظیم می‌کند.
getVolume ()	اندازه صدای یک نمونه صوتی را برمی‌گرداند.
setPan ()	نحوه پخش صدا در پخش‌کننده‌ها را تنظیم می‌کند.
getPan ()	چگونگی پخش صدا از پخش‌کننده‌ها را برمی‌گرداند.
خصیصه _x	یک فیلم ویدئویی را در عرض حرکت می‌دهد.
خصیصه _y	یک فیلم ویدئویی را در طول حرکت می‌دهد.
خصیصه _visible	دو مقدار true یا false می‌گیرد و برحسب آن فیلم ویدئویی را مخفی یا آشکار می‌کند.
خصیصه _rotation	فیلم ویدئویی را به اندازه دلخواه می‌چرخاند.
خصیصه _width	پهنای فیلم ویدئویی را برحسب نقطه تنظیم می‌کند.
خصیصه _alpha	درصد شفافیت فیلم ویدئویی را برمی‌گرداند.
خصیصه _height	ارتفاع فیلم ویدئویی را برحسب نقطه تنظیم می‌کند.
setProperty ()	مقدار یک خصوصیت معین از فیلم ویدئویی را تغییر می‌دهد.
getProperty ()	مقدار یک خصوصیت معین از فیلم ویدئویی را برمی‌گرداند.

در زمانیکه یک رویداد مربوط به نمونه فیلم ویدئویی واقع می‌شود مجموع‌های از عبارات تابعی را اجرا می‌کند.	onClipEvent
هنگام اجرا شدن یک رویداد ماوس مشخص، یک سری دستورات را اجرا می‌کند.	On

جدول (۸-۴)

خودآزمایی

- ۱) ضرورت استفاده از Action script در فیلم‌های فلش چیست؟
- ۲) مدهای لوحه Action را نام برده و توضیح دهید.
- ۳) تفاوت بین تابع (gotoAndPlay) و (Play) را شرح دهید.
- ۴) تابع (prevFrame) و (nextFrame) را توضیح دهید.
- ۵) جهت متوقف کردن فیلم از چه تابعی استفاده می‌شود. با ذکر مثال شرح دهید.
- ۶) کدهای Action script در چه قسمت‌هایی از فیلم قرار می‌گیرند.
- ۷) جهت قراردادن Action برای یک دکمه چه اقدامی باید انجام داد.
- ۸) کاربرد بلوک on را بیان کنید و پارامترهای آن را شرح دهید.
- ۹) کاربرد بلوک onClipEvent را بیان کرده و پارامترهای آن را شرح دهید.
- ۱۰) خصیصه‌های _visible، _y و _x در یک فیلم را شرح دهید.

پروژه:

با استفاده از فلش، فیل می‌ایجاد کنید که ۶ گونه از گل‌های مختلف را معرفی کند. برای انجام این کار ابتدا برای هر کدام از گل‌ها یک فیلم جداگانه ایجاد کرده و با نام همان گل در پوشه ای با نام **Flowers** (این پوشه را از قبل در محل دلخواه خود ایجاد کنید) ذخیره کنید. سپس فیلم اصلی را با نام **Introduce** ایجاد کنید و در آن ۶ نماد دکمه قرار دهید. دکمه‌ها که هر کدام تصویر کوچکی از گل مورد نظر می‌باشد، به گونه ای طراحی شوند که وقتی نشانگر ماوس از روی آن‌ها عبور می‌کنید تصویر گل ک می‌بزرگ شود و وقتی از روی تصویر عبور کرد به اندازه اول برگردد. زمانی که کاربر بر روی هر کدام از دکمه‌ها کلیک کرد، فیلم مخصوص آن گل توسط دستور **Loadmovie** به نمایش در بیاید. در ساخت فیلم هر کدام از گل‌ها موارد زیر را رعایت کنید:

۱. در فیلم تعدادی عکس از گل مورد نظر در نظر بگیرید، به گونه ای که عکس اول از حالت محو پیدا و نمایان شود، سپس عکس دوم از حالت نمایان به تدریج محو شود و به همین ترتیب تا عکس آخر.
۲. در عکس آخر حروف نام گل هر کدام به طور همزمان از سمت بالا (بیرون محیط کاری) به سمت پایین (داخل محیط کاری)، حرکت کرده و در مرکز عکس متوقف شوند. (برای انجام این کار، هر کدام از حروف گل را با ابزار متن نوشته و جداگانه با استفاده از روش **Motion tween** آن را حرکت دهید. برای توقف در مقصد، از دستور **stop** در قاب مقصد استفاده کنید.

نکته: در صورتی که بخواهید در فلش متن فارسی تایپ کنید باید از یک فارسی ساز (مانند فارسی ساز مریم) استفاده کنید، به طوری که متن خود را در فارسی ساز تایپ کرده سپس آن را کپی کرده و در فلش برگردانید (عمل **paste** کردن).

۳. در فیلم یک نماد دکمه با عنوان «بازگشت» قرار دهید. زمانی که کاربر بر روی دکمه کلیک کرد با ید به فیلم اصلی برگردد. (برای این کار از دستور **Loadmovie** استفاده کنید).

فهرست منابع:

www.flashkit.com
www.flash-creations.com
www.bestflashanimationsite.com
www.macromedia.com
www.informit.com
www.flash2be.com